

те мъзыци по мѣлкѣ. А токѣ ѹро дѣма: Постави Г҃ди законоположитела наѧдъ нѣми, да оѹразмѣютъ мъзыци, иако чеолоќи сѣть: За спаситела нашего Іисуса Христыа рече токѣ пророкъ: Него оѹбо постави б҃цъ, защо то стѣ вѣе непокорливи, и не живите добре, даде го законоположитела наѧдъ мъзыци те. А пакъ заради бнова дѣто рече пророкъ: Избави Боже Ісаила ѿ всѣхъ скорбей єгѡ, нїшо нѣма чѣдно, защо то за ской а си нарбдъ мѣлеше Блага. И нїе христане те, който иматъ въ сѣбе си стрѣхъ Божій, повседнѣвни молиме Блага єдинага за дрѣгиго, и за вѣсъ да познаете полѣзно то. А бнова ѹро дѣма: Похвали єреталиме Гда, хвали Блага твоего Сиѡне: и благослови сины твои въ тебѣ, и бнѣ є истинно: ио пѣнапредъ доклѣ не є былъ христанство то, имало є място токѣ реченије пророческо: на токѣ се и азъ не противимъ: защо прѣждѣ, кога не бѣше дошѣлъ ѿ нѣбо то въ мѣрѣ Гда мбѣ Іисуса Христоса, и а тога да самъ се наперѣвалъ въ каква была да была вѣра, станаъ вѣхъ єврѣинъ, защо во бныя времена самъ въ законъ Ісаилевъ бѣше спасеніе то: а за бнова ѹро си рѣкли, защо старо то кїнѣ є подобро ѿ нѣко то, свѣршилъ вѣчъ бнова старо вѣнѣ, и нїшо не остана во вѣши тѣ дѣлви, но самъ єдно то дрѣждѣ [прющина] каквото ѹро дѣма и пророкъ: Чаша въ рѣцѣ Гди вѣна нерастворена, исполнъ раствореніа, и оуклони ѿ селъ въ сїю (бд. ст. д.) ѿ вѣтхїи а законъ, оуклони Благъ на нѣвѣлъ а: като се исполниха медоточни тѣ реченија пророчески, не остана вѣчъ нїшо во вѣтхїи а, защо то се испраздни въ нѣвѣлъ а, и вѣмъ остана самъ дрѣждѣ то [комина та] сирѣчъ като се исполниха писанія та, а дрѣгто остана праздно.

Ер. Ты вѣсма оѹничтожавши Ісаилевый а законъ, а твой а присвоавши Вседержитељу, заради Распятаго, и не знаешъ слѣко то Где ѹро дѣма: Иако не ѿрнитетъ Гда людѣй скойхъ, и достоаніа своеи не штавитъ [псаломъ чг. ст. д.].

С. А за ѹро не четишка и пѣдолнија стихъ, да размѣши? Азъ, токѣ дѣто тѣма пророкъ: Иако не ѿрнитетъ Гда людѣй скойхъ, пѣдобре го знамъ ѿ тѣбе: и токѣ дѣто дѣма: И достоаніа своеи не штавитъ, пойзвѣстнъ го знамъ: ио до кога? кажи ми: слѣшай и пѣдолнија стихъ, който б҃редѣлава и врѣме, и дѣма така: Дондеже праѣда ѿратитъ на сѣда (ст. 61) Сѣда дѣховный є христанство то: защо като дойде Христосъ мбѣ и Гда, той є истинна та праѣда: и той ще обѣрне бныя, дѣто ще да го послѣшатъ. И тиа са, дѣто ще станатъ причастници на нѣвата благодати, който иматъ чисто сѣрдце, или ѿ Іудеи те. Или ѿ мъзычници тѣ, дѣто ще покрѣватъ въ нѣго. А за вѣсъ нѣвѣнныи тѣ Іудеи дѣма пакъ пророкъ: Кто востанетъ ми на лѣкавишия? или кто спрестанетъ на дѣлашия беззаконије? [ст. 61.] Извно є, каквото и вѣе ѹро познаете добре, защо спорѣдъ токѣ пророчество послѣ се повдигнѣха оѹспесианъ и Титъ царіе, заробиха вѣ, и разнесоха вѣ по всички тѣ крайща на вселенна, и като плачехте, и ридадехте, каквото ѹро дѣма и пророкъ Ісаїа: